

«ИНҶЕ ҶИНҶЕ УЙРА УЯР...»

«Эп сáмах хáватне ёненетёп.»

П. Хусанкай.

«Пар, ҶеҶпёл, хáв ака пуҶне!»

П. Яккусен.

Асла поэтамар, манáсми ҶеҶпёл йёркипе статья ятне патám, сáмахáма та Ҷав сáвáра-нах пуҶлам. «ИнҶе ҶинҶе уйра уяр Карталанса чáлтáртатать, енчен енне Ҷупса чупать...» Тем анлáш сáн, вёҶсёёр-хёрсёр талккáш!.. Вáй питти Ҷанталáк хэм таппиллэн выляни, хёру хаваспа, кёреш халпа мал ёмёт-ленни... Епле хёпёртемен Ҷавна кура тáркачá?! Епле чёрене сав-наҶпа тултармáн?! «Чáваш Ҷёр урлá уйсенче Ҷён Сывлáш чун уҶса вёрет»; «Ҷён Кун килет»; «Пёчик пуртсемлэ ялсенче», «Чáваш Ҷёрне тёреклэх кёрет!..» Элле, Ҷак сáвáра кáна-ши вáл панорамáн кунашкал хевти? Ҷук, «Тинёсе» сáвá та Ҷав ёренкенех мала кáларнá: «ВёҶсёёр-хёрсёр тинёсём, Хуп-хуран, сип-симёсён, Кáпáк тумлáн хумлáн, хумлáн, Ҷырана Ҷапса, хáюллáн хумлá сулнáксемпе сулáн...» Кунта та — инҶет, анлáлáх. Ҷён пурнáҶ-шáн вáранас тёнчен капашсáр, чиксёр-паксáр вáй-хал чуппи. Тен, хастарлáхпа вёрленнё, малаш-лáха шаннá авáксенче ҶеҶ Ҷап-ла тевёленет пулэ сáвáҶан сáнарлáхё? Чáваш Ҷёрён нишлэ-хне, инкекне сáнланá чух пачах писет-и, тен, художник кун пек сáрсенчен? Тёслэхсем илсе пáхáпáр ак — «Катаран каҶ кил-сен, каҶхи кунáн мёлки Уйсене вáйхáпа хупласан, Йёркерен-йёрке-

рен тёрлэ шухáш йёрки ПуҶáма пуҶтарна пуҶласан...» Е Ҷав хáй-лаври йёркесемех акá: «Ёлэхки ёмёрсен ёмёлки хушшинче Чáваш Ҷёрё мана курáнатъ: Ман Ҷёр-шыв хёрлэ юнлá хёрес Ҷумён-че Ҷыхáнса, Ҷакáнса тáраять...» («Катаран каҶ килсен»). Унччен-хи калáпах: «катаран...», «ёлэхки ёмёрсен...» Тёслэхсен речё куҶа турех курáмлáн укет: «инҶе ҶинҶе...», «катаран каҶ килсен...»; «вёҶсёёр-хёрсёр...» Сáвáсенчи шухáш таппи-энергийё те Ҷап-ларах — пёчёккён-пёчёккён те-нешкел пухса пыратъ сáнарлáх хáй хевти-хёруне. Калáплáн хив-реленет, «кáвар кáйáклáн» уҶсёмленет, «хумлáн-хумлáн» кёрешленсе пыратъ. Тинёс кёрлевё пек е чунáн ниҶта кáй-са кёме Ҷук трагедийё-суранё евёр килет таптаруллá сулáм-сунáм... «Хутлáн-хутлáн» тени эреш хитришён сáвáрнá сáмах мар. «Или! Или! Лима савахва-ни!..» сáввáн тытáмне шёкёлче-се пáхар-ха: шáпах «йёркерен-йёркерен» «пуҶтарнатъ» «тёрлэ шухáш йёрки» — пёрин хыҶҶан тепри, умлáн-хыҶлáн черетлен-се: 1) «ПáталарёҶ тáван Ҷёр-шыва»; 2) «Áна йуҶё эрех ёҶте-реҶё»; 3) «Таврара хурахсем ах-áраҶё»; 4) «Туресем кáмáллáн кулкалас»; 5) «Кáлкансем ахлат-са пуҶ пёкеҶё»... Пёр йышши пулáмсен пёр черечё кáна-ха ку. Акá тепри: 1) «Пуш хирте пёр-пёччен ун хёресё»; 2) «Хупá-

натъ, хупáнатъ куҶё ун»; 3) «Ҷа-руранлá Ҷёр-шыв макáратъ-Ҷке...» Кульминацийё вара — татса, чёнсе калани, тáн-тáн пусса Ҷутá малашлáха утма йыхáрни: «Янк уяр кёрхи каҶ Ҷёр чётрерё, Ҷул-тен мар, Ҷёртенех пёр мán сас: — Эй, эсир, выҶҶисем, итлёр! — терё, — Итлёр кам пурáн-машкáн хавас!..» Хáйхискер, шухáшё те тевёленет хáех: инҶ-ет сулáмпа ахрамланса килет-мён ҶеҶпёл сáввинчи сáнарлáх вáй-хакáлэ, панорама анлáшён-чен сётек илет. Ҷапла кёрнек-ленсе хаяр аслати кёрленён хы-вáнатъ; иртнё самана тунтерне «аҶа Ҷапнин» хáйланатъ. «Ҷёнё Кун аки» пулса «Чáваш уйне ака тума тухатъ»... Мён пурё ку — Ҷенелу кáна мар, аркану тра-гедийё те, Ҷённин Ҷуралу ыратáвё те. Трагедие, панорамáллá Ҷене-лёве туйнá-сиснё лирика геройё вара пётём тёнчене илттермел-ле «сас парасшáн»: «Ҷён тёнче! Эй Ҷёнё кунáм, Каялла ан кáй, ан чак!» Халиччен сáвáрнá шух-áша Ҷапла турлетни чáрман-тармё. «Ҷён сывлáш» варкáшне туйнá этем чунёнчи сáнсем — динамикáллá, темпёпе — васка-вар, содержанийёпе — Ҷутá та килпетлэ. Тёнче мёльюн тёспе вáй питтиленет, пиншер Ҷыннáн ёмёрхи ёмётне ынатлáн Ҷупáр-латъ, герой чёрине вут-хёмпе кáварлантаратъ. Тепрер чух ёҶ-пуҶа пуҶласа Ҷырса кáтартни те тёл пулмасть кунашкал текст-

сенче (уйрамах христиан тёнёнчи сәнарләхә никесе ярса сырна савасенче), пәрремеш йөркеренех хастар чәнү, йыхрав интонацийә янәрама тытанать: «Эй ваттисем! иртнә ёмөрере Асап чәтса ирттернисем! Мән авалтан чәваш чөлхи Асап чәтни аса килет-и сире? Сире аса килет-и авалхи? Шухашлар-ха! Ас тавар, ваттисем!» Ку йөркесем «Чән чөрёлнә» саваран. Анчах унан пәрремеш саврамә сөс мар, пётәм хайлав хистевпе чәнү, хавхалантарупа үкәт таппине ытарна кунта. Интонацийә — сөкленүллә, васкаварла, хөрсех, сивчленсех пыракан интонаци. «Чәваш! Чәваш!..» саван тытамә те савнашкәл: «Сан ыйахла уюсене, Сан ләпкә кәмәллә, ачаш, Йәваш-айван ялусене Савмашкән манән халәм сук. Чәваш тәнчи сывхарна чух Чәвашән чунә йәваш-ши? Анаслә ыйахан ашши — Вырәнлә-ши?.. Вырәнлә-ши!..» Кунта та унчченхи механизм, чәнү-йыхрав хайне хай хөтөртсе, үсәмлетсе пыни. Йыхрав объекчә — сәпатлантарна уйсем-вармансем, асап, чәваш чөлхи, сөршыв... Кашни сәнарән пётәмлетүллә ёлки-хапи, чәваш йәлиллә тыткаларашә, чунәпә чәри, шухаш-кәмәлә усамлә. Савас чөлхинче кашнинех чөрә организм вырәнне картна вөсене, вөсемпе диалога көрәкен лирика геройән хевти-хөмәпә чунланә: «Сүтәл, татал, асап саламачә, Чура мар эпөр тек ёмөрне!..»; «Чөрә юлна сөршыв сасә пачә, Эп пәлеп: ун сасси усах мар» («Или! Или!..»); «Чәваш әсә — хурас пул, Пәр кас, — ак сирәп чул — Аспа кас та вут кәлар! Чәвашән әсә! Вут-кәвар, хөртсе хөретнә хурса пул!» («Чәваш! Чәваш!!!»). Час-часах ку сәнарсем сөмәнче ятылмашән (местоименин) килпетлә хапи вырәнлә: «Чәваш! Чәваш! **Сан** (Г. Ф.) «ыйахла уюсене...»; «**Әсир** (Г. Ф.) асапсене парәнманнипе Чәваш чөлхи чөрөлчә виләмрен» («Чән

чөрёлнә»); «Тинәс, тинәс, **Әс** (Г. Ф.) хаяррән» («Тинәсе») т. ыт. те. Фраза васкаварләхә, сапла, «сән сывләш» варкәшә, чәнүсемпе хистев, ятылмашләх, сөршывән төрлә сәнәсене, кәтесәсене этем чунә күни (сәпатлантару) сәнче кәвеләкленет. Кунпа пөрлех, кун төллән киләнтеш ытти мел-мехел те пур — фразәсен пөр йышши конструкийәсем шухаша хөв кәмәлпа хөртсә тәни, кәске, умлән-хыслән черетленнә саврәнәшсен чуппитаппи. Ак «Тинәсе» саввах: «Тинәс, тинәс, вайләрах Хыс-сән-хыссән хум пәрах. Тамәк вутлән, // тамәк сүтлән, // Вут-кәварлән, // хәр-хаяррән, // Тайән-тайән, // сырән-варән, // Хутлә хумлән сулән-уткән». Час-часах 20-мәш сүлсемшән кәтаргуллә повтөрсен ёлки-чунә куса куранать: «**Тинәс, тинәс**, — умәнта **Сән** чәвашән **сән** поэчә; Авалхи кунсен ёречә **Ун чунне** тапта-тапта, **Ун чунне**, чәри төпне Хурләхләх юрри хәварна». Төрлә сәрсене, сәмахсене мәшәрән илсе пыни те сав төллөвшөнөх ыра: «Көресү **ёсневәйне** Хай чәрин хөвелә тутәр»; «Сән кунне, сән **кун-сүлне**»; «Мөкөр, ахәр, **кар-карла**», «**Хыс-сән-хыс-сән** хум пәрах»...

Төпөр йышши панорама-планетарләх сакнашкәл вәри те васкавар ритмиран писнә. Е, төрөрсех каласан, вәл шая ситмен-ха. Акә төслөх: «Катаран кас килсен, касхи кунән мөлки Уйсене ыйапа хупласан, Йөркерен-йөркерен төрлә шухаш йөрки Кусама пустарма пуласан, — Ёлөкхи ёмөрсен ёмөлки-кәлетки Кусама куранать аякран»... Темпоритм — прозәри евөр васкавар. Предложенире пөчөк инверси те пулин сук. Ку сәна ёнтә чөрөлү хевти тесе йышәнайман, тәнчен темисә ёмөр хушши нөрттеленсе пурәннә екки сәнланна ку савара. Анчах шухаш аталанавә поэт чәрине татакан сәнсем патне ситсен кунти юхам

та вакланать: «Ман сөршыв хөрлә юнлә хөрес сөмәнче саканса, // сыханса тәраять. Кәмрәкланна асапла чәваш чәринчен **Юн тумлатъ, // юн тумлатъ** — хөрлө юн»... «Выс псаломра» та сав техәм — «кивә кунән шәм алли» чәваш сөршывне «высләх сәварәнче» таткаласа какайлани. Анчах уйрамшар строфана, кашнине пөрне пайәр сәпатлә тунә савас. Саванпа сәнарсен аталанавә-амаланавә кунта та пөр йышшилөх феноменә сине тиенет: «Кивә кун» «Сөршывәма **кышлатъ, кышлатъ, кышлатъ**. Пөрне **пүртсем** — тар төртлө **пүртсүртсем** — Ыйткалакансем халран кайса пачланчөс: Хәрсә хытса **выртацсә**, чирлесе **выртацсә**, вилсе **выртацсә** выса анасем. Айванән Атәл ахлатса **выртатъ**... Повтөрсен каплалла сән-сәпачәпә фунцкийә 20-мәш сүлсенче тәтәшах ёсә кәнә, прозәшән та кәмәллә илемләх мелә шутланна. Сав ёсән пусәнче ун чухнехи чәваш литературинче Сөспөл тәнә тесен те сүләх пулас сук. Илемлә хайлав, сәмах искусстви сәнә, халиччен пулманла, кәтмеслө вәй-хал, синтаксис, сәнарләх грамматикки тупна сапла. Сәлтавә — пётәм төнчә пөр харәс сөнелнинчә, хөрүлөх вучә сөршыва төпрен ярса илнинчә. Сәл кусә ун — сак ёсшән Сөспөл пәлө тәркахах асап вутне көрсә кайнинчә, хатар сөкленүшөн хайне чөптөм чухлө хөрхенменнинчә, пётәм төнчә асапне хай ёнси сине тиенинчә.

Сөкленүре урәхланса улшәнас техәм, төрлө ёс-пусән, сәнсен, сөршывсен, авалләхпа пулассин панорами-планетарләхә горизонталь майлә кәна темө пулө-ши? Пулмө, вертикаль майлә инсет, пётәм сүт төнчә, түпә кәрет поэтән вөресә тәракан кәмәл ытамне: «Хөвел хөлхемлә хөлөхсем Ситмөл сич чөлөхлән янрасә» («Инсә сәнсә...»); «Кәвак

Петёр ХУСАНКАЙ,
Чăваш халăх поэчĕ

ПИРĔН ÇЕÇПĔЛ МИШШИ

Çăлтăрсем — шултрисем, вĕттисем —
пĕр канашлăн

Ялкăшаççĕ уяр тÿпере...

Пĕлĕте яр çурса, метеор пек самантшăн
Ûпăнать те — сÿнет ĕмĕре.

Çăлтăрсем çуталасçĕ çаплах килĕшÛллĕн,
Анчах лешĕ — мĕн ĕмĕр тăршши
Курнă çын асĕнчен çухалмасть вара Ûлĕм.
Çавнашкал пирĕн

Çеçпĕл Мишши.

Тинĕс хумĕ чĕвен тăракан шур çилхеллĕ
Урхамах пек сикет, кăтăрать.
Харсăр кимĕç тухать, çиле хирĕç вăл меллĕ
Киммипе сĕм шыва кастарать.

Ахăрать, мĕкĕрет, хăратать тĕпсĕр авăр:

«Сахал мар пулнă сирĕн йышши!»

Анчах кимĕç ишет, кĕсменне пăрахмасăр.

Çавнашкал пирĕн

Çеçпĕл Мишши.

Ăмăрткайăк вĕçет ĕмĕрхи ту-сăрт урлă,

Тинкерсе вăл пăхать тавралла.

Унăн çулĕ тĕтреллĕ е сумаĕрлă, юрлă —

Вăл пурне те çĕнсе каçмалла.

Варкăшать, сÛлерен те сÛле ярăнать вăл,

Мал енче — сÛт хĕвелĕн ашши.

Вăй кĕртет чăнкă ту, хирĕç çил, аслă тавăл.

Çавнашкал пирĕн

Çеçпĕл Мишши.

Вăл чăваш чĕлхине, юмахри Данко евĕр

Çунакан чĕрипе çутатса,

Çул кăтартнă; вăл шаннă пĕр иккĕленмесĕр

Çĕн чăваш тĕнчене тухасса.

Вăл куран Интернационалăн кĕперĕ,

Пур йăхпа та пире тан туса,

Шухăшпа виçейми тÿпене халь çĕклерĕ

Пирĕн ирĕклĕ, харсăр аса.

Эй, эсир, çамрăксем! Ăмăрт куçлă, сунатлă,
Çеçпĕл чĕннĕ чăваш ачисем!

Эп сире чи сÛлте халь курасшăн сунатăп,

Ėненсе, юратса пехиллем.

Вăхăт ситрĕ: чăвашăн чĕлхи тимĕр татрĕ,

Туптăр, хăйрăр апа малалла!

Ыранхи çĕн аста тĕнчене янраттарĕ.

Çамрăксем! Вăл — сиртен тухмалла.

çутăран шăратнă ака пуç, Тур-
гийĕ хушшинче хĕвел ташлать»
(«Çĕнĕ Кун аки»); «Ман сĕр-шыв
хĕресне аса çапрĕ» («Или!
Или!..»). Вăл кăна-и, вăхăт
вĕçсĕрлĕхĕ те хăй патне илен-
терех тăрать савăса — «Вăхăт
ситĕ, вăхăт пулĕ Çĕн йĕрке кил-
сен» («Вăхăт ситĕ»); «Мĕскĕн
юлташăм, хăта, Суха пуç сын-
ни, иртсе кайнă вăхăта Ас
таватăн-и? («Иртнĕ самана»);
«Яш кун-çулри сенкер тĕссем
Ėмĕрлĕхех сÿнсе сĕтсен» («Па-
ня Бекшанский тусама»); «Мĕн
авалтан чăваш чĕлхи Асап
çăтни...» («Чăн чĕрĕлнĕ») т. ыт.
те. Тепер чух калăплă сăнлăхсен
анлăшĕ иртнипе хальхине (е пу-
лассине), сĕртипе тÿперине... пĕр

тĕле кÛрет: «Ушкăн-ушкăн шур
пĕлĕт иртет (сÛлти — Г. Ф.)...
Тăлăх хирте каç пулса килет
(пулас, синкерлĕ вăхăт палли
— Г. Ф.), Курăксене тайса çил
вĕрет, Сĕр сÛммипе тусан вĕс-
терет (сĕрти — Г. Ф.)» («Пурн-
ăспа вилĕм»); «Çĕн Кун аки
пуçĕн хĕп-хĕрлĕ тимĕрри (сÛл-
ти — Г. Ф.), Касса-касса уй
урлă кас тавать (сĕрти — Г.
Ф.), Кас-кас айне чăвашăн иртнĕ
ĕмĕрри (иртнĕ вăхăт палли —
Г. Ф.) Вилсе выртса пытаранса
юлать». «...Хура сĕр айĕнчен,
Хĕвел калчи пулса, хĕвеллĕн
сарăлса, хăюллăн Чăваш сынни
кун-çулĕ тухĕ (пуласси — Г.
Ф.), «Хăватлă, **çĕн** чĕреллĕ **çĕн**
ĕмĕр чăвашĕ Хул пуççипе кăвак

пĕлĕте» перĕнĕ (пуласси, тÿпепе
çĕре пĕр тĕвве сыхни — Г. Ф.).
Çут тĕнче, çапла майпа, тĕлĕн-
мелле пĕрлĕхлĕн пĕтĕсет сана-
ра; вăхăтпа талккăш пĕр-пĕрин-
чен уйрăлми тĕртĕмлениеççĕ.
Лирика геройĕн чун пурнăçĕ
халăх, наци культурин шăпине
пĕр кăкран шăтса тухса амала-
нать, парка хунав чуптарать.

Чăнах та, ку яхăнчен мĕн
калани-туни «вут кайăклăн» вĕс-
ме хĕв тупнă чăвашăн чĕринчи
хастар-хатарпа пĕр кĕвелĕклĕ. Ги-
берболапа литота çураçăвĕпе
пĕрлешĕвĕ чăмăртанать Çеçпĕл
хайлавĕсенче. «Пурăспа вилĕм-
ри» сăнсемех — мĕн ĕмĕртен
хăйсен йÛтĕмĕ-еккипе чупакан
пĕлĕтсем (вĕсен пурнăç килпет-

не этем анкараяс сук), авалхил-
лех курăксене тайса вѣрекен сил,
тусан сѣр сумман йашаркалан-
ни — ку йалтах емѣрхи, сѣр
сулсен таранашенчен килни.
Килессе те... халăх хайен пукле
пѣтнѣ ывалѣсене хѣрхенсе юр-
ланă юрасен-балладасен ахрамѣ
пек ситнѣ-тѣр вѣл пирѣн куна.
Емѣрхи сак сывлаша хирѣс тара-
канни, литота калăпне ырнас-
ас пѣнчѣ, «вѣссѣр-хѣрсѣр» тѣнчен
пѣр лаптăкѣ «Хирте пѣр тѣмесе-
ке пѣр-пѣччен... Тăпри сине пуснă
вѣлтѣрен». Акă вѣл поэтăн
илемлѣ тѣнчинчи икѣ ене: ча-
раксар-чиксѣр анлалăх, сут тѣнче,
емѣрсен таппи (вѣсем каяссипе
килесси) тата конкретлă, пайăр
сапатлă, пѣчѣк кăна пѣр пулăм.
Ку икѣ ене палăртнипех сырлах-
масть чăваш савăси. Этем, халăх,
наци, сѣр-шив вун-сулѣн аталану
майѣ-мехелне, ун философи
тѣшшине тупмалли сул кăна вѣл
сак хирѣс-тăру. Таран та пысăк
пѣтѣмлетусем тума ал майлă сак
поэтика, уйрăм факта, пайăр сын
емѣт-сунăмне пин суллахсен ата-
лану йѣрѣпе сыхма ырнасуллă...
Тусне, Бекшанские халаласа
савă сырать поэт, унта хайен
малаш кунѣсем (яшлăхăн сул-
ланнă тапхăр валли юннă авăкѣ-
сем) тѣссѣр, айванла пулассин-
чен шикленнине пѣлтерет: «Пу-
янах марччѣ вѣл чунпа», — тесе
те калăн...» Юлташла сыру (вы-
рăсла: дружеское послание)
жанрѣ кăна темелле сак савва,
темрен тем кѣтме те йывăр пек
савăсран. Куллен кунан пѣр
ăстрăмѣ кăна ўкерѣннѣ, унран
ытла нимѣн те сук теме май
килес пек. Сапах та, юлташла
сыру жанрне Сѣспѣл эпикаллă
шухăшсем саварма ѣсе кўлнѣ,
ахаль кăна тенешкел жанр аш-
чикне сѣнѣ, философилле сывлаш
вѣрсе кѣртнѣ. Геройан тѣнче
туйăмѣ трагедиллѣ кунта: хай
пурнăсѣ ытла та «васкавлă»,
кѣтмен сѣртен иртсе каясса
тѣшмѣртсех тăрать тейен. Фра-
за таткаланать, апа савăс ну-

май пѣнчѣпа палăртать: «...тесе
те калăн... Айпа Илеймѣп хам
сине. Пѣлетѣн... Эх... пурнăс хытă
сапрѣ-сѣк». «Санра ман **чунăм**
таталса Юлать... ыратакан ман
чунсăм...» Трагедиллѣрех кăмăл
хуслăмѣ, чун уссиллѣ ырату сăн
ўкерчѣк хысѣнче сырса панин
тăпсинчен тухать. «Чун пурлăх-
не салатакан» тиев пирки сăмах
тытакан этем вăхăтăн тертлѣ-
шарлă хевти пирки шута ўкет.
«Ылтăн инсетри» яшлăх хыса
юлни апа хай умѣнчи, тусѣ ум-
ѣнчи яваплăх сінчен шухăшла-
са пуса ватма хушать. Тусѣ асра
упрас «тѣссѣр пит» героя хытах
пашархантарать, апа вѣл «тѣт-
реллѣн» кăна ас туса юласран
хăрать. Паллах, ку туйăмсене
пѣлтерме юлташла сыру е ўкерчѣк
хысне сырни кăна юрăхла тесе
ѣненереймѣн. Иккѣшѣ те пѣр
пысăк, калăплă шухăша саварса
каламалли нумай-нумай (пулма
пултарас) мелсенчен пѣри кăна.
Поэт пач урăх эпизодсем илсен
те сав кăмăлах пѣлтерме пул-
тарнă... Ку вара нумай пѣнчăн
философиллѣ еккине палăртать...
Сѣспѣл таткаланчăк кăмăл евѣк-
не пѣр-пѣринпе сыпса пырать,
хуслăннă чун тѣпренчѣкѣсене
пѣрин сүмне теприне тѣкнѣн
пѣрлештерет. Тата тепѣр тѣслѣх:
«Пурнăспа вилѣмри» фразăсен
сыпăну, вѣсем мантажлă сыхан-
нин йѣрки-шивѣ. Савă вѣсѣ сап-
ла: «Санан аллу сурла тытас
сук... Сѣр иртет те... килет сута
ир... Анчах емѣр пѣччен талăх
хир. Вѣлтѣрене тайса сил вѣрет,
Вилнисене асанса йѣрет...» Кунта
та логика тѣлѣшпе сыхансах
пѣтмен мотивсем пѣрлешни ум
кайнă. Юлташла сыру жанрѣ
пекех, элегиллѣ юрă та (балла-
да-и, тен?) тахсанах хываннă
жанр, сăмахлă культура факчѣ.
Сѣспѣл вѣсене халиччен пулманла
лару-тăрăва ырнастарать, функ-
цийѣпе сѣнетет. Хайхи, культу-
ра тексчѣ ѣсе кѣрет, шухăша
ăсталамалли мел пек ѣслеме
тытăнать. Акă хирти тѣмеске

айне ыртнă сын — «сурла ты-
тасси» кăна мар, ытти тѣллев-
ѣмѣт те кирлѣччѣ-тѣр-ха апа, пат-
тăра: ывал-хѣр ўстересси, савă
сырасси, тăван-пѣтенпе кѣреке-
ре ларса саванасси... Савă сырас-
си тени аносарт сине кѣмсѣрт
витни мар, хăех каланăччѣ поэт:
«Сѣн поэт ака та тутăр, утă
султăр, вутă суртăр...» Хай те
вѣл, савăс, мѣн емѣрнех чăваш
чѣлхи пирки каласнă, чăваш
савăсисем вичкѣн чѣлхепе «ти-
мѣр татасса» шаннă, вѣсем «са-
парасса» кѣтнѣ. Тен, шăпах сав-
анпа юлташла сырупа элегиллѣ
юрă жанрѣсене сѣнѣ контекстра
ѣслеттерет те вѣл. Нумай пѣнчи
те кунта — пулма пултарнă
пурнăсăн сиктерсе хăварнă, ас-
анмасар иртнѣ нумай енлѣхѣ сине
шак хуни вѣл. Бекшанские кă-
мăлланă персонаж та, вилнисе-
не асанса йѣрекен сил те пур-
нăсăн малашлăхнех саваçсѣ пулѣ:
пус хунă паттарсене емѣр асра
тытти, тантăшсем хушшинчи ыра
тивѣс ялан хисепре пулни —
пурте Сѣспѣл савви-хайлавне
культура контексчѣн сѣмѣ кўрет.
«Тинѣсе» савван савнашкал сыв-
лашне туймасар иртсе кайма
пулѣ-ши вара? А. С. Пушкинан
«Прощай, свободная стихия»
опусѣн техѣмѣ сисѣнсех сисѣ-
нет мана. «Чипер юлсам, хѣвел
сѣр-шивѣ» раснах М. Ю. Лер-
монтова («Прощай, немытая Рос-
сия»), «Эп вилсен» Т. Н. Шев-
ченкăна аса илтерни пирки те
иккѣленме сук. «Чăн чѣрѣлнѣ»,
«Катаран каç килсен», «Или!
Или! Лима савахвани!..», «Выç
псалом», «Инçе сінçе уйра уяр»...
савăсенче христиан тѣнѣн
емѣрхи символѣсем, библи сана-
рѣсем эстетикалла тѣшше лар-
нине те курсах тăратпăр. «Чух-
ансен кѣрешў тертѣнчи кун
сути», «Чăн чѣрѣлнѣ», «Сѣн Кун
аки», «Инçе сінçе уйра уяр»,
ытти савнашкал савăсенче чăваш
мифѣсенчи, юмахѣ-халапѣсенчи,
вѣрў-суру тѣнѣнчи санарлăх ме-
лѣсем чѣрѣлсе тăнă. Тарана кѣрсе

пәхас-тәк, Ҷеҗпәл хай героине, е тәрәсрех каласан: савәҗән лирика гейроё хайне ним ыраңне картмасть тейән. Хайән сунәмё-юнамё тўрре килес мар пулсан, ним юлми пәтме, Ҷер питәнчен җухалма, пулас әрусен асәнчен тарма, ылхан туянма хатәр вәл. Ҷавәнпа та җаваш йәлипе, хаяр сунса пәтме келә хывни мал туртка тупать ку савәсенче (кун җинчен каярах каләп). Аңланмалла та-тәр җав — романтиксем әмәрнех максималист пулнә, кашни туйәма тәппи-пәтти таран амалантармалла романтикән. «Кәпер хывәр», «Хәрлө-хәрлө мәкәнсем», «Әнер йәвәҗ пахчи кәмәлне», «Шухаш-ласа кәларнә куҗсене» евәр хайлавсем поэт ыраҗсен «кәмәл әмәрәнче» паләрнә поэтикәна иленнипе кәтартуллә. Ҷав поэтика ун чух А. Белый, В. Брюсов, А. Блок, М. Голодный, К. Бальмонт тата ытисен саввиюринче тевәленсе җәмәртаннә. Чылайәшә вәсенчен Ф. Ницше философийәпе кәсәкланнә, теперер чух пурнәҗ тәшшине кәләхра курма капашнә. Символсем те ыраҗ савәҗисене час-час Виләм, Вәҗсәрлөх, Пуласләх, Иртни, Юрату, Пурнәҗ, Кун-җул категорийәсем тавралла җаврәннә. Самана аңтәләвә-таппи уйрәм җына вута чикет, хайне хәрхенми пулма хушать. Вай-хал җукки, чирчәр аптратни, нишлөлөх, «нашкани» ун чух тәпри идеясем шуланнә. «Ҷән җәре җәнен җәре» җав самана кукар-макарәпе аманнә та. Символистсемпе җывәхланни Ҷеҗпәле те уйрәм җынанн чун ыратуне обществән аталану еккипе пәрлөхлетме хушнә. Самана хуҗнә-суәрлатнә җын вара, хайхискер, малаш җула утма «кәпер хывнә» чухнехи материал пулса юлнә («Кәпер хывәр»). Пурте ку Ҷеҗпәл җәнла-сах сәнарлә сәмах культуринче культурапа, культурушән әҗленине систерет. Ҷапах та кунашкал ансам сәнамәсәрах, тарәна кәрсе

тишкермесәрех уҗамлә-ха. Тарәнни, никәсри вара — урәххи.

Апла пулин те, җиелтенех паләруллә тепәр ен пирки ятне асәнса хәварни кирлө: Ҷөлхе... Поэзи... Вәсене асәнмасәр, асра тытмасәр савәҗ пәр лирика тәрленчөкә әсталамасть темелле. Сәнарәсем иккәшә те туратланнәҗсем туратланаҗсә, тарәнланаҗсә. Бекшанский кәмәлне халаллә йәркесенчех художник хай таланчө халәх, наци шапи-хурипе җыхәнасса тавҗарать, «Чун пурнәҗ» нацин пулас культуришән тел килменрен хурланать. «Пурнәҗпа виләмән» харкамә (персонажә) те акана тухсан шәрантарса юрә юрлаймә — җав та җуна хуҗать. «Чәваш җөлхи», «Чәваш ачине» евәр произвденисем пирки вара ним каламалли те җук — җөлхе, поэзи кунта халәхән историйәпе, авалләхри җулө-йәрәпе, малашләх әмөчөпе пәр хаваллә, җутә сәваплә. «Кәмәллә җәр-шывән кәмәллә җөлхи» әмәрхи асап витәр тухса та вайне җухатман, кәвартан та гаса упрәннә. Аплатәк, Ҷеҗпәл хай җәре кәрсен те аптрамасса пәлет — «чәваш җәрәлнине курнәскерә», «вилнәскерә канлә-канлә ыртә, Канлә, җәмәл пулө җийәнчи тәпри» («Чәваш җөлхи»). Хай виләмә те виләм мар герошән — «Әмәте усратәп: Әс килән. Килән тәнчене!» — шанәслән пәлтерет вәл җавашән пулас савәҗне хай шухәшне. «Йывәр шухәшсенче» әтем кәмәлә үкәнәсе те җаврәнать пек — «Е чәваш җынини, чәваш ялә Сарлака җәр җинчен җухалә?» Апла пулсан, тешән җав җын (хайне чәваш ылханәнчи сәрсемпе усал сунса) «Вилтәпри вәлтәрен тәхәнтәр, Пуҗәм җинче җәлен шәхәртәр». Ҷук, җуна йәлтах татса, кәмәла трагедие амантса хуҗалса үкни мар вәл. Сәвәра җыпансах пәтеймен фразәсемпе тәтәш уҗә курнә. «Акә куҗәм умәнчи чәваш җәрә...» — пәтәм җәр-шыв тухать куҗ умне,

нумай енлө, нумай сәпатлә җаваш җәрә. Ҷапах, ыратупа җывләшә пүләнәт лирика харкамән, пур ен җинчен те татса калаймасть. Сәмахә — пурә пәрех — чун уҗсиллө, ыратуллә, әненмелле: «Тәван җәр-шыв, сана әненәттәм, Пулас мухтавләхна сисәттәм... Халиччен шанчәкпа җәре җунчө...» Шухәш йәркипе ку таткалану ярурах та кайнә пек те, кәҗ арканать җав яруләх, йәлмакланать: «Кәнеке те пулө җәр-шыв мулө...» Ҷапла тәтәшах җәлханас ене кайнә ритм йәл илет — «Хуйхәллә җәрәре вайәм чакрә...», «Апла пулсан...» т. ыт. те. Ку әнтә әҗ-пуҗ урәхла та пулма пултарас әненү җулне уҗә хәварни. Унсәрән нумай пәнчә лартмөччө те үнерсә (художник). Паллах, ак халех, җак самантрах курас килет Ҷеҗпәлән чәваш җөлхипе поэзийә «аслатиллө сәспа» җәрәлнине, ватти-вәттине савәнтарнине. Анчах халәхи вәхәчә лүппер поэт тәнчинче, васкавсәр вәл. Герою вара шавах пулас вәхәта кәтет: «пуласи — хәвел пекех җап-җутә», тәтәшах пулас вәхәтри глаголсене ярать: «вәхәт җитә, вәхәт пулө»; «чәваш җөлхи тимәр татә» (ку шухәша хай вәхәтәнче В. Родионовых каланәччө), хушу наклоненине савать: «сассуна пар»; «мана пытарәр», «хастарлә, хыт утәмлә пулар» т. ыт. те. Әпдин, чи ыратуллә самант та, чи трагедиллө тапхәр та тәван культуран пуласләхәпех, ун малаш җулө питәрәнес җуккипех җыхәннә Ҷеҗпәлән. Ҷавәнпа вәл чәваш җөлхи Христос евәр «чән җәрәлнине» сәнарласа парать, вәл «хәвел кәварәпе вутланасса» пәлет. Ҷөлхе аңлав та поэт пултаруләхәнче наци, халәх культури пәлтерәшлө, ун историйәпе, авалләхәпе, пуласләхәпе пәрлөхлө.

Ҷапах та, «җән чәвашән җән поэчө» хывнә новаторла җул саммай инҗерехе кайнә. Ҷәнетүн тымарәсем те, ун телләвәсем те

Георгий ЕФИМОВ,
Чăваш халăх поэчĕ

ÇЕÇПĔЛ МИШШИ ПАЛĂКĔ УМĔНЧЕ

Ёсе каятăп-и,
Килетĕп-и ёсрен —
Ун умĕпе утатăп эп
Куллен.

Çеçпĕл Мишши
Вёçмешкĕн хатĕрленнĕн
Тўпенелле
Куçĕпеле тёлленĕ.

Чечек хуратăп эпĕ
Ун умне,
Вăл чăваш халăхĕн хисепĕ,
Вăл хывнă туслăх кĕперне.
Вăл —
Çенĕлле Чăваш
поэзи ашшĕ,
Пире ялан ёсре,
Тĕрĕслĕхре
Курасшăн.

Эпир хастарлă,
Хытă утăмпа
Утни çинчен пĕлесшĕн,
Чăваш поэзийĕн
Сар кайăкне итлесшĕн.

Чăваш ачи те
Килчĕ тĕнчене,
Вăл парăнтарчĕ
Тĕпсĕр тўпене.

Чăваш чĕлхи те
Татрĕ тимĕре,
Вăл тĕрелет
Çенелнĕ ёмĕре.

Анчах та хăшпĕр чух
Куратăп эп:
Пĕр намăс-симĕс çук,
Кăнттам çеç чĕлхепе,

Сан уманта сăмах çапаççĕ,
Вăтанмаççĕ.
Хайсем вай-халсăр-ха,
Çавах та халăха
Çĕнем пекки тăваççĕ,
Сан пек кăвар чĕреллĕ,
Хĕрў чĕлхеллĕ
Евĕрлĕ туяççĕ.
Санран, пиччеçĕм Çеçпĕл,
Именесчĕ,
Пиртĕн кашни-пĕри,
Ай, виçене пĕлесчĕ...
Аста унта?! Мăка чĕлхепеле
Пĕри вёçкĕнленсе
Чарусăррăн пуллет.
Сан саввусен хĕрўлĕхне
Пĕлмест вăл,
Сан асапна та
Нимĕн те сисмет вăл.
Пире эс, Палăк,
Куншăн каçарсам,

— тарăнрахра. Акă нумай пăн-чăлăхăн илемлĕ хайне евĕрлĕх-нех илес — мĕнле апа халиччен пулман синтаксис палли тес мар?! Чăваш çĕр-шивĕн çенелў шăпи трагедиллĕ, ыратуллă пул-нине апакарнă поэт-романтик татак-кĕсĕк пек, фрагментлă стиль патне çитсе тана. Çит-меннине, хай шăпи кĕске сыв-лăшлă пуласса та систерсе тарать-и, тен, шалти темле туйам! Ли-рика геройĕн арки çине те кăвар сапаннă — нихсан сывалми пин суран ун чĕринче. Хавасланса-хастарланса кайнă тапхăр са-сартăк «йывăр шухăшсемпе», ёненў çĕтес патне пырса тухни-пе ылмашать. Ыранхи кун рас-на сывап тупасса кĕтни паянхи тĕссĕрлĕхпе пўленет... Ку ёнтĕ, каламасарах паллă, — шухăша таткаланчăклă йĕрпе ярассин

сăлтавĕпе сăл куçĕ. Пĕтĕм чăваш ятĕнчен калаçать Çеçпĕл, ун нуши-хурине хай ашне илет, ун пуласлăхĕшĕн пашăрханать. Чĕлхи-пуллевĕ те унан — мĕльюн сын илтмелле шухăш-кăмала ата-лантарни, хай ёметне унпа пĕрле пурнăса кĕртме пултарасса шан-ни. Савăç-трибунан публицисти-ка пултарулăхĕ, романтикăллă çĕкленевĕ чăвашлăха малалла тасма, «сăмах хăватне ёненме» (П. Хусанкай) çĕн поэта кĕтет. Килĕ-ши вăл? Килмĕ-ши? Пит асаплă, тертлĕ апа кĕтсе илес-си! «Тĕнчене тасатрĕ ирĕк вут-кăварĕ», — калать герой та-тăклан, килмĕ теекенĕ — «улта-ланĕ», «Кам «çук» тет, çав — суеç чĕлхеллĕ; Кам «мар», тет, çав — суккăр чапрас». «Çĕр-шивăм хĕвеллĕн сұталĕ, Тапранĕ кăвар кайăкла» («Хурçа шанçăк»).

Ку хастарлăха «шăршлă каç йы-вărри» сиктерсе антарасшăн ёненў тапсинчен. Малаш хев-тешĕн хатарланас чухне чăваш поэчĕ вилсе выртать сасартăк — Иван Ахах, ун ёмĕрĕ «Чуна пăчартаса аса килет» («Чăваш поэтне, Ахаха асанса») Е «Чун савнă чăваш чĕлхийĕ Пĕтмелле пулсан?» («Эпĕ вилсен...»). Ни-вушлĕ шанăç «кăварлан чечекле-неймĕ»?.. «Ыран килес Çĕн Кун юрри-кĕвви Ман чĕрене сапла килсе тивет», — хыпарлать ёне-нўпе шанăçсарлăх хушшинчи савăç. Нумай пăнчи те унан — çав хушă çине шак хурать, ин-тер-талккăш çине. Туйам-кăмала пĕр тикĕс, пĕр таткаланчăксăр йĕрпе сывантарса яма пит йывăр. Ав мĕншĕн тĕрлĕ шухăш пайрă-мĕсем пĕр-пĕринпе сыхансах пĕтмен пек. Монтажлă синтак-

Ан так пире
Ҷиллессен хатарса.

Эс, Ҷеҗпел, — тавал, хураҗ,
Ҷенё кун!

Куҗран куҗсулё мар,
Тумлать чёр юн,
Ҷав юн җинче җенё тымар
Ярать хаватля Чун.
Ҷавя Чуна чаваш чёрипеле
Кашнин анланмалла.
Мёншён тесен чаваш җерёпеле
Ёмёрлөхе җыханмалла.
Чаваш җершывёшён
Савяҗ пекех җунас пулать.

Эй, Ҷеҗпел, Шупашкаршан антэхса
Эс җунна Украина җерёнче.
Нуся санне ялан умра курса
Тек ёметленне Юрату җинчен.

Мён таван? Пурнаҗ хаяр, кара:
Е вал лапкаты, е таваллан урать.
Хураҗ этем те тусеймест хаш чух,
Кавар чёрен те кунё-сулё җук.

...Пурнаты поэтёмар —
Хёру, таса саввисенче,
Самахё ун тенчемёр умёнче.

Халь, Ҷеҗпел,
Шупашкаран варринче
Ларатан чёрён...
Халэх хушшинче
Эс пурнан ёмёр,
Эс — унан хёмё

ҶЕҖПЕЛ МИШШИ СЫХАНТАРАТЬ ПИРЕ...

Ҷеҗпел Мишши җыхантарать пире
Ёмёҗеҗе, таса хавачёе.
Каҗ сёмлөхне сирсе
Килес ире
Вал катартса тарать саввисемпе.

Чёри ун уҗа пирёншён ялан,
Пытаранчак пачах җукпа пёрах,
Вал Нуҗҗана хёрүллөн җуптусан,
Упранны җав хёрүлөх ёмёре.

Кавар чөреллө тетпёр Ҷеҗпеле,
Каварё үкнё шура хут җине.
Ытисене вал пёр хай җеҗ пелет:
Вартанлөхне йалт илнө хайпеле
Таванля Украина җер айне.

Ҷавах вай-халё юлна җер җине,
Ҷүрет җав вай чавашан җерёнче.
Вал паня хай җунне
Халөхсене,

Ик пинёмёш җулсен савапля сёмё...
Санпа җенё кунсем тек уҗапяр,
Чятлөх җёртен
Хёвеллөхе җеҗ тухапяр.

1989—99 җҗ.

Вал — килес кунля җен әрусенче.

Савяҗпала пуллетёп ачаран,
Мана паян та вёрентсе тарать.
Ҷуралнаҗсем җен савяҗ чавашра
Чун алөкне уҗса алне парать.

Чаваш чёлхи ячепеле пёрле
Пулмашкан йыхарать вал яланах.
Кам савяҗ самахне чуна илет,
Хяюллөнах
Ҷын керё ырана.

Ҷеҗпел Мишши җыхантарать пире:
Унпа керетпёр җенё ёмёре
Хай вирлен кенё пек Ҷирёммёшне,
Вут кайаклан сарса җунатсене.
Утаты поэт таван халөхёе,
Кил-җурстене тарласшан хёвелпе.

9.X.99.

сис хыванать җапла, төрлө пайрам, төрлө сыпак хушшинче каласа җитерменлөх упранса юлать, пурнаҗшан нумай сапатлөхё, пулма пултараслөхән уйрамлөхөсем хыса юлни сисёне пуслать. Анчах вулакан туйсах тарать җакна, кёскен каланя шухаш эпика сулө җине үкет, панорамаллан аталанма тытанать. Ахаха халалля савяри йеркесем ак: «Төнче симёсленет... Хёвел йалтар... Уяр. Анчах сана пёрах: сана — вилнөскерне — җуркуннехи тенчен илемё кирлө мар...» Хёвел тенчене җарҗаласа ашятни, җере вартни — ёмёрхи, эпикалла техём. Кун-сулан, җут тенчен үпенми йали-йёрки. «Пурнаҗпа вилёмри» санпа ытла та җурасулла җак үкерчөк: Пурнаҗшан поэтсар аталанас килтти те җаплах: «вилнө җын тапри» җине курак пусё.

«Ҷер иртет те... килет җута ир...» Ҷил «вилнисене асанса йёрет...» Чун ыратавё, уйрам җын камалё, җере хёсни җут тенчен ниҳсан таталми, ниҳсан тайалми еккипе пёрлешет җапла. Кунашкал эпикалөхә йёркерен йёрке, йёртен йёр җыхса пыма май та җук пулө.

Тата тепёр төслөх, «Выҗ псалом» савя. Малтанах каланаччө — төрлө строфа, анчах кашни — пайяр хевтеллө, хайне тивёс санарля. Пёрремёш җаврамри самах-юмах «кив кунан шам алли» «җёр-шыва» паталаса «кышланя» тискер сана үкерет. Иккёмёшөнче «пөчөк пүртсен тертлө шапи санарланать — «халран кайса пачланаҗсё» вёсем, «халран кайса». Виҗсёмёш строфа төшши — «Атал ахлатса ыртнишён» пашарханса җунни...

Ҷапла — таташах. Строфасене пёр төвве җыхакан, төрлө үкерчөксене пёрлөхи функциллө тавакан поэтика мелё — глаголсем повтор мехелөпе темисе хут каланни. Хайне евёр ритм хайланать, хайхи, монтажля сыпаксен йёрки пустарулла хайлавра пустаранса җыханать. Апла пулин те кашни сан, кашни үкерчөк пайяр сапатля пулни упрансах юлать. Прозара кунашкал ёҗ хапи И. Тәхти хайлавёсенче паларать, вал та Ҷеҗпел пекех пысак новатор пулна. Каярах җак мехеле Хв. Уяр, Ю. Скворцов, Н. Мартынов, В. Игнатёв. П. Яккусен камалла пуслани сисенет. Эппин Тәхти прозара, Ҷеҗпел поэзире мал ёметленё синтаксис ум перспектива тупать. Ю. Скворцов — прозаик, җапах та нумай панча феноменё ун Ҷеҗпелтенех

тымарланать, ун поэзийән сәтек-
ёпе паркаланать. Парадокс, пал-
лах, анчах таткаланчак ритмән
(поэзире кун пәлтерешә тата
пысакрах) тәнчене эпикаллән,
панорамаллән, философияе, кун-
сул онтологияе витерсе катар-
тас пәлтерешә пысак-мән. Җәспәл
поэзийә сак енге прозәри хавал-
па пәрешкел. «Кәпер хывәр» сәвә
пусламашә чәнах та прозәна аса
күрет: ят предложенисем опи-
саниллән черетленеңсә, пәр вы-
рән та тәма тивәс үкерчәк калә-
плаңсә: «Сулсем... Сулсем син-
че вилсем, Укәлчасем панче вил
шәмсем, Ах йывәр, йывәр,
пәчә...» Кунран курмаләхне,
Җәспәл сәвви-хайлавә проза поэ-
тикине иленнә темелле. Чун
тәрәмне паләртасси мар (поэ-
зире вәл кирләре, вәл паләр-
туллә искусство; вырәсла: вы-
разительное искусство), пәр-пәр
картина үкерчәккәсси ыраах
кунта сәвәшән (прозәшән
кәтартула — изобразительность
— пахарах). Чәнласах та сапла
— монтажләх, нумай пәнчәләх,
текст интер-хутшәнусем сине
таянни, кашни сыпәка пәрне
пайәр сапатлән упрама пәлни,
панорамаллә үкерчәксем — пур-
те ку — прозәри евәр эпикана
аса илтерет. Сәнарлә граммати-
ки те Җәспәлән проза граммати-
кине поэзи хавалә тунипе
паха, ытарми. Сәвәсенче гла-
голсен түпи пысак пулни те
сәван кәтартәшә, лирикаллә
хайлавсенче повествованиллә
(калуллә) техәм йәл илсе ка-
ять. Глаголсен төрлә формисем
текста самаых үсәмлетәсә, чәрә
хәвәртләхпа илемлетәсә. Ан-
чах прозәри вәрәм описанисем
поэзире вырнасусәрне пәлет худ-
ожник, сийәнчех үсәмлә дина-
мика механизмне хускатса
ярәт, планетарлә чәнү кәртет
текста:

Эй!

Эсир,

Чәррисем! —

Хайхи, тексчә те сюжетлә пек

Җәспәл Мишшипе П. И. Бекшанский

аталана пуслать, хушу наклоне-
нийәнчи глаголсене ретрен рете
сыпәнтарать, вәсен ритмне хи-
стевлә-ыратулла «Ах!» междо-
метипе паләртса, чикәлесе пы-
рәтә.

«Ах!

Кәпер чәнтөрләр,

Ах!

Таптәр,

Әнсене хуңәр.

Ах,

Перәр, перәр!

Ах,

Нәшкәтәп,

Ах,

Әнсене хуңәр...»

Рефренлә төл пулса пыракан
«Ах!» междомети пайәр хевтеллә
төрлөрән сыпәксен интонациллә
ритмне хәрталать, герой чунән-
чи юлашки хәм-сулама сиеле
кәларать. Повтор пулна май,
период вәсне үксе, эпифора
функцияе тупса, глаголсем мон-
тажләха сисәнми тәвәсә: «Ви-
лесем урлә, шәм куписем синче

Хәвеллә ыран енге Кәпер
чәнтөрләр. Ах! Кәпер **чән-
төрләр**; «Эпә Халран кайса
үкәссән, Ман урлә **таптаса**
каңса кайәр, Тимәр урасемпе
чәрем сине Хәюллән **таптәр**.
Ах! **Таптәр**» т. ыт. те. Юлаш-
ки чәптәм вайәпеле те пулин
малаш утәмлисешән усаллә пу-
ласшән — «нәшкәкан» герой.
Вәсене, нимәне те уямасәр те-
нешкел, тән-тән пусса утма хав-
халантарасшән. Пурнәсән вәсә
сук, ку мехел тупәнмасан теп-
ри тупәнә, Сут тәнче каялла
чакмә. Сәванпа сапла татәлса
кәшкәрнинче поэтән шанәсә
сәтсе сәрнине курастеместәп
эпә. «Сук, сук» теес пулсан,
чәнсе йыхәрмәччә Җәспәл. Кал-
лах парадокс: халь сәс вәйсәрчә
герой, вайлә та иккен, сүт
тәнчере кам чәрри пур, сәвна
илтмелле кәшкәрәт... Акә, вилчә
тейәпәр-и сәвәс?! Пурә пәрех
нумай пәнчә лартә вәл текст
(хәй пурнәсә) вәсне. Лартрә те:
«Эп вилсен — мана пытарәр

«Сўллә ту тәрне». «Эп **выртӑп...** **выртӑп...** Юлӑ Вӑхӑт каялла: Чӑваш чӑлхи пурнӑс майӑ Кайӑ малалла: Вӑхӑт ситӑ — Чӑваш сӑрӑн Камӑллӑ чӑлхи Чаплӑ пулӑ, — вӑлах пулӑ Сӑмрӑк чун пахи... Ун пек пулас мар-тӑк айӑплӑ пулӑччӑ-ши Сеспӑл? Сук, паллах. Каллех парадокс: айӑплӑ пултӑтӑм, тесшӑн унерсӑ. Мӑне кирлӑ эппин чӑлхене, пулас Сӑмаха шанса сунни, хатарлӑ хастарлӑ шырани?! Савӑнпа кун пек енне саврӑнас ӑс мехелне те, хӑйне те чӑн чӑвашла ылханӑччӑ вӑл: «курӑк та ан шӑттӑр Ман тӑпра сине: Сӑр сурӑлтӑр та сӑр сӑттӑр Виле шӑммӑсене». «Йывӑр шухӑшсенче» те сав камӑл ума укнӑ: «Чӑрем хыпса сунса, сив кӑл пултӑр», «кӑл хаяр сиппе вӑссе пӑттӑр», «Вил тӑпри вӑлтӑрен тӑхӑнтӑр»... Хӑрушӑ халал! Анчах шанӑспах сыхӑннӑ вӑл, хӑй шӑммисем сичче «кӑпер хывма» хавхалантарнипех пӑрлӑхлӑ. Ыратуллӑ чӑре асапӑ сӑпла-тӑр ӑнтӑ вӑл, вута кӑрсе вутра сунмалла ун. Чӑваш чӑлхишӑн (культуришӑн) суннӑ этемшӑн урӑхла шӑпа пуласса кӑтни — кӑлӑх ӑс. Ахальтен мар пурнӑсӑ те Сеспӑлӑн чӑнласах культура тексчӑ пулса хывӑнать, шӑпи символла хевте тупса ӑтленет. Тексчӑ — философ-публицист сунни-асапланни, чӑваш культурин сӑнӑ грамматикине тупни. Лирика геройӑ шӑп сав тӑллеврен нар сыпнӑ. Ытла та хӑвӑрт аманакан, анчах пысӑк Чӑреллӑ, трагеди ытамне лекнӑ кун-суллӑ сын вӑл, сӑк сӑвӑс. Амансан та хӑй пӑрре сирӑплетсе каланӑ сӑмах синех тӑрат: «Кӑвар чӑрем — пин сын чӑри. Эп пӑр сын мар — эп хам пин-пин». Куна ӑша илнӑскерӑ Сӑмахӑн сӑнарлӑ сыхӑнавӑсене (валентносӑне) тӑпрен сӑнетмеллине, чӑваш поэзийӑн сӑнӑ синтаксисне сӑпла та хайламаллине тавсӑрат вӑл. Сӑмахсем пӑрпӑринпе логика енчен мар, илем-

пе сӑнарлӑх енчен, парадокслӑн сыхӑнма кирлине асра тытат: «сичсе уй» (уй-хир сичсе // хулӑм пуласси иккӑлентермелле пек); «вутлӑ юн» (вӑри юн тени кулленхи чӑлхепе сурасуллӑрах пекчӑ); «кӑвар чӑре» (чӑре сунать, чӑре кӑварланса тухать тени чӑвашӑн пач урӑха пӑлтернӑ); «чӑлху кӑварланса ситсен» (чӑлхи кӑвар пек тени Сеспӑлччен сивлесе калама юрӑхлӑ пулнӑ) т. ыт. те. Тепрер чух сӑнарлӑ сыхӑну энантиосеми патне ситсе тӑрат, пач сыхӑнма пултарайман ӑнлавсене пӑр тӑвве сыхать: «ирхи кун»; «касхи кун»; «чӑри пултӑр кӑвар»; «кӑварлӑ хӑлхем сӑре чечекленӑ»... Сӑмахсем кунашкал синтаксисра символла пӑлтерӑш тупассӑ, хӑйсен пӑлтерӑшӑн — сӑнарлӑх (коннотаци) никӑсне пуянтлатсах пырассӑ. **Кун** сӑмахах, авӑ, анлӑ, метафорӑллӑ, символла сӑмпе илемлӑ: Сӑнӑ Кун, Касхи Кун, Ирхи Кун... Кашни хутӑнчех вӑл эпоха, историллӑ тапхӑр пӑлтерӑшлӑ, анлӑ контекста тивӑсес ытарлӑ. **Сӑнӑ** сӑмаха та сӑплах тӑсесе пӑхма юрат: «Сӑнӑ Тӑнче», «сӑнӑ сывлӑш», «сӑнӑ тӑнче кӑварри»... Сӑмах-сӑнар ретне ырнаснӑ кунашкал тӑслӑхсем нумай поэт лирикинче: **Чӑлхе, Юн, Хӑвел, Кӑвар, Сун, Кас, Тӑнче, Сӑр-шив, Сӑнӑ** т. ыт. те. Кашни хӑйне евӑр поэзи контексчӑ йӑркелет, сӑнарлӑхӑн Сеспӑл лирикинчи пӑтӑмӑшле грамматикине калаплат. Грамматики вара — тӑпрен кӑтмесле, сине тӑруллӑ, пулас культурашӑн сӑнелме тивӑс грамматика.

Сӑвӑсен поэтики пӑр Сӑмах-сӑнартан теприн патне куґса пырат, фраза хӑйне евӑрлӑхне улӑштарат, предложенисене пӑрин хыґсӑн теприне сыпат, период ӑсталат. Синтаксисӑн кунашкал екки сӑмахсене ӑнсӑрттран кӑмсӑрт пек сыхӑнма «илӑртет», предложенисене ло-

гикаран расна принципсене хывса калаплама хистет: «Чӑваш чӑлхи, сӑлен сӑххи (? — Г. Ф.), Хаяр аса сӑпнин уххи Пулса кӑр сӑн ӑмӑре»; «Чӑваш чӑри!.. Ылтӑн шӑратан Хуран пек чашкӑрса (? — Г. Ф.) вӑре» («Чӑваш! Чӑваш!..»); «Вӑре, вутлӑ юн», «кивӑ сӑр кукарри» (? — Г. Ф.) («Шӑршлӑ кас йывӑрри»). Синтаксис сӑпла тӑш сӑмсалантарни, паллах, Сӑмахӑн сӑнарлӑ вӑрттӑнлӑхӑнчен килет. Сеспӑл вара сав вӑрттӑна сӑмах майлашӑвӑе предложени, периодпа абзац тытӑмӑшӑн ӑслеме кӑлет. Нимӑнле вӑйпа та чарма, пулме сук вӑй туртат сӑвӑса малаш куна. Ку техӑм поэзи синтаксисне сӑнетме йыхӑрат поэта, лирикара халиччен тӑл пулманла хевте тупма тар тӑкат хужожник: Иртни панорамӑллӑн, васкавсӑр, хӑйӑн нӑртте еккипе тухать поэт куґсӑ умне, хальхи вӑхӑчӑ ӑна укнӑсепе шанӑсӑрлӑх енне туртат, Ыранхи сӑп-сӑтӑ кӑвар хӑлхемӑе астарат, шухӑш таппи вара шӑпах сав Ырана кӑтнипе вӑриленет, хивреленсе пырат. Куна пула, чӑнӑллӑ, ыйтуллӑ риторика мелӑсем тӑе килессӑ, чӑваш пурнӑсӑн иртнипе пулассине куґа-куґӑн тӑратса шайлаштарассӑ.

«Чӑваш ачи! Сассуна пар!» — чӑннӑ хавхаланса «кӑвар чӑреллӑ», тӑнче, наци культурина пин сӑвемлӑн, йӑсӑллӑ-тутӑллӑн ӑша илнӑ, хӑй кун-сӑлне пысӑк мисси пек туйнӑ сӑвӑс. Сасӑ парса, аслӑ поэтамӑр шанӑсӑне тӑрре кӑларса пӑтертӑмӑр-ши эпир?! Сук пулӑ.

«Иґсе сичсе уйра уя
Карталанса чӑлтӑртатат,
Енчен енне сӑпса чупать...»

Унта, сав иґсетре «Хӑвел хӑлхемлӑ хӑлӑхсем Ситмӑл сич чӑлӑхлӑн янассӑ...» Хӑй шухӑшне нумай пӑнчӑ лартса вӑслерӑ гениллӑ поэт. Эппин чӑваш культурин малашӑ аслӑ-ха!..